

Vakantieperikelen

ZIJ AAN ZIJ

17 augustus 2024 - [Janneke Bosman](#)

Janneke Bosman is personal coach in geaardheid en coming-out, daarnaast begeleidt zij in thema's zoals carrière en burn-out, liefde & relatie, en eetproblematiek. Zij schreef eerder het boek [Van Boulimia naar Coming-Out](#). Meer informatie: www.jannekebosman.nl

Janneke deelt met ons het wel en wee van haar roze gezin. Samen met haar vriendin en hun dochtertje maakt ze van alles mee, ook op het gebied van gay.

Hoe werkt dat nu, zo'n roze gezin? Da's toch eigenlijk gewoon hetzelfde inmiddels als ieder ander gezin? Want tsja, tegenwoordig is een 'normaal' gezin eerder uitzondering dan regel, met alle vormen van ouderschap en samenwonen die we nu kennen. Natuurlijk is een roze gezin ook helemaal hetzelfde! En ergens juist ook weer helemaal niet. Want als je erin duikt, dan zie je tal van situaties die toch nét even helemaal anders zijn.

Eindelijk zomer. Ook hier in Nederland. Na al die plensbuien is het dan eindelijk tropisch warm. Ik vind het optimaal genieten. Onze hele binnentuin, met de veertig huizen eromheen, is zo goed als leeg. Wij zijn nog niet gebonden aan de schoolvakanties, dus de ruimte is van ons. Die rust in onze omgeving, daar geniet ik echt van. Al is de bedrijvigheid ook heel gezellig, en wordt het ook wel een beetje een gemis als het zo lang stil blijft. Langzaam maar zeker druppelen de buurtjes weer binnen, gebruid en vol vakantie verhalen.

Nu wij nog. Dit jaar was het wederom een zoektocht: waar gaan we heen? Een echt luxeprobleem. En ik moet ook bekennen *that it crossed my mind* om helemaal niet meer op vakantie te gaan, en juist de rust en stilte thuis te waarderen die er zo overduidelijk is tijdens de vakantieperiodes. Een tijd waarin je van alles kunt aanpakken waar je eerder niet aan toekwam: het huis opruimen, heerlijk tuinieren, naaien (ja, echt waar), puzzelen (ja, ook, echt waar), wandelen, schrijven en op nieuwe ideeën broeden. Daar heb je de hele wijde wereld niet voor nodig.

Toch blijft het me altijd trekken: samen de wereld verkennen. Ook al is er nog zoveel fijns rondom ons huis. Het was iets wat ik vroeger veel deed: toen ik nog alleen was, ging ik backpackend de wereld over. Nu is het mijn droom dit samen met ons gezin te doen. Uiteraard als de kleine wat ouder is, want om haar nu al mee te nemen naar tropische malariagebieden lijkt mij niet zo verstandig. Maar als het aan mij ligt verkennen we straks zo goed als alle continenten met ons gezin.

Tot voor kort stonden we voor het dilemma: waar gaan heen dit jaar? Zeeland, Europa, buiten Europa? Ik heb denk ik wel twintig keer een plan gemaakt voor verschillende plekken, en telkens werd het toch weer anders. Ook vanwege een zwangerschap tussendoor die anders liep dan verwacht...

Bij onze reisplannen check ik vaak de ILGA-site om uit te vinden welke landen *gay-friendly* zijn. De ILGA zet zich in voor gelijke rechten voor iedereen die queer is. Zoals iemand bijvoorbeeld op zoek gaat naar celiac-friendly- of glutenvrije hotels, zo gaan wij op zoek naar gayvriendelijke omgevingen. Juist nu onze dochter erbij is, voel ik extra verantwoordelijkheid om naar veilige plekken te gaan.

Dit keer checkte ik ILGA-Europe, omdat we met ons dochtertje niet te ver weg wilden. Bovenaan de ranglijst met gayvriendelijke landen, op nummer 1, staat Malta. Dat wordt het dan ook: Malta. Nog niet eerder geweest en onwijs veel zin in. En het zal ook extra veilig voelen op het moment dat daar duidelijk wordt dat we een gezin met twee mama's zijn.

Laatst waren we ook een weekendje weg en een medewerker die ons veel hielp was ook van de club, oftewel gay, dat voelde in ieder geval overduidelijk zo aan. Ik merkte dat er een rustig gevoel over me heen kwam, zo van, ah, als iemand ons gezin accepteert, is hij het wel. Ik begreep ineens dat ik dus blijkbaar toch altijd op mijn hoede ben, omdat ik een stuk rustiger werd door de, voor mijn gevoel, 'veilige' omgeving.

Op nummer 4 op de landenranglijst staat Spanje, altijd heerlijk om daar te vertoeven, dus we hebben besloten om daar in het najaar naar toe te gaan. Best veel ertussenuit dus dit jaar. Wat ook wel mag, na het bewogen afgelopen halfjaar. [Daarover lees je [hier](#) meer.]

Nederland staat inmiddels op nummer 13. De hoogste tijd om hier wat aan te doen. De afgelopen jaren zijn we verder en verder op deze lijst gezakt. Echt heftig. En dan te bedenken dat we in 2001 het eerste land wereldwijd waren waar homoseksuelen mochten trouwen. In 2013 stonden we nog op nummer 8, daarna is het dus nog verder bergafwaarts gegaan.

We blijven staan voor wie we zijn met onze community. Gelukkig zijn er meer en meer gay prides in de verschillende steden in Nederland, dus we timmeren hard aan de weg. En de droom om later de wereld te verder te verkennen zal ik ook niet laten schieten vanwege landen op lagere plekken op de ranglijst, al blijft het wel belangrijk deze lijst te blijven controleren, zodat we in ieder geval weten wat de situatie is.

